

Tempelbyggnad på en höjd? och nedanför i
vattubrynet, — se hvad för en skog af gun-
gande mæster med fladdrande wimplar. —
Solen baddar, Klockorna ringa, Trummor,
na dundra, Fanorna släppta, Pikarna glim-
ma, Klockspelarn drillar och flämtar. — Kor-
ten ur buteljen. — Mowitz kastar hatten
och peruken i böljorna, och dricker hela werl-
dens skål. — Klang i hornen! Svila på å-
rorna. Sjung Susanna.

— — — — — Hvad jag ser!

— — — — — Ulla ler.

Solhatten i hand

Med rosenröda band,

Bröstbouquet, gröna blån,

Nopkins-kjol, Galbolan. — — —

Skön och färdig, — —

Snör och spänd — —

Hon hoppar ur båten med en kuslig länd.

Rädd du, — — —

Jag ref nu — — —

Mitt förklä' midt i tu — —

— — — — — Kaljeri!

— — — — — Låt nu bli:

Jag skulle bara gå

Till slagtarhuset. — Nå

Men nu sitter jag här;

Det i hjertat mig står. — —

Innan fort — —

Vår Transport — —

Är framme. — Sitt stilla, tag min ros ej bort.

För Mofid — —

Skall jag må — —

I dessa böljor dö. — —

SENDER M,

Clunens & Granbergs Tryckeri, 1834.

Fredmans Epistel

1:o om Mowitz's öfverfart till Diurgår-
den, och 2:o om den dygdiga Susanna.

Was ist das? Ge rum wid Roddartrappan.
Undan Birfilare, Skoputsare, Tullsnokar och
Matrosar! — Hurra! Edag till stjerten på bl-
kannan. — Trumf i bordet! — Tig Röring. —
Swaswelsickor här, sex knippor för en wit-
ten. — Trumf i bordet! Ätta styfwer håller
jag. — Courage du gamla Granadör! —
Wänd opp och ner på bolsfoten. Kullerhyt-
ta med Madamen i skjulet, Citronerne på
duken, och Spinnrocken på talet, och Hol-
ländaren på Ristan. — Ur wägen Kolgubbar,
Twätterstor och mjölk-fåringar. — Ödr inte
af med Nylänningen med subna fringlorna
om halsen. — Gutär! sup mig till. — Släpp
fram Mowitz med Wasfiolen. Mat åt er
Sillpackare, Bagarpojkar, Myrenbergare,
Skreddare och Fågelfångare. Stig undan
Herr Uppsyningsman eller Nersyningsman
eller hvad du är för en Brohuggare. —
Hjelp opp blinda Gubben med Liran. —
Skuffas lagom. — Slå'n på truten. — Släpp
fram den där gullsmidda herrn med björnar-
na som dansa Pålsta. Si tocken Umföjd,
Susanna, med en markatta på axeln och en
Säckpipa i munn. — Trumla Trumslagare,
Harlekin dansar och står benet i wädret. —
Frisst opp gossar, botten ur tunnan! — Trumf
i bordet! — Ta fast tjufrwen. — Grefwens
Lafes sätter ätta styfwer i potten; Ätta styf-
wer för Jungfrun; Twå styfwer för Husa-
ren. — Trumf i klöfwer. — Der kommer
Mowitz — Ätta och ätta dödr mej Sexton,

Fyra till så har jag Sjutton. — Mera Klöf-
 mer. — Sex och Sex är Tolf. — Ät du opp
 Hjerter Fru? — Ja du har wunnit. — Kors
 så du ser ut Mowitz! — Nog känner jag
 igen Peruken; han har lånt Skofickarns
 Peruk som bor midt emot Wismar i Kol-
 mätargränd. — Lustigt! Basfiolen på ryggen,
 Tulpan på hatten, Waldbornet under ar-
 men, och Buteljen i fickan. — Stig i båten.
 — Hwad säger den der gullsmidda Appeltys-
 sten med Markattan på axeln? — Le diable!
 il porte son Violon, oui, par dessus l'épaule
 comme le Suisse porte la hallebarde. — Nu
 tar han till Waldbornet. — Prutt, prutt,
 prutt, prutt. — Ach tu tummer Taisel! Er
 ferschteht sich auf der Musil wie ein Kuh auf
 den Mittag. Mowitz, Bruder, willst Du
 was Kirschen haben? — Stig i båten Su-
 sanna. Åtta Förförge. — Hoppa ner lilla
 Syster med Klippings-handkarna och Gisskas-
 sen. Hwar har hon varit? — Borta och
 manglat. — Håll ut, håll ut, håll ut! Hwar
 bär det? — Ät warfvet. — Le diable! oh
 que non. — Dit justement hwor jag peger,
 hwor then lille Mensch, then Soldat med
 gule Peyerne sitter i Packen und beschsteller. —
 Non, non, non, non. Ce n'est pas là. — Richtig,
 på Djurgåln. — Oui Djurgål, oui Djurgål,
 oui par djefla besitta! — Måster Nilles. —
 Gantz richtig. — Huta åt Frögarn på bryg-
 gan. Där står han och skaller på Musikan-
 ten. — Ah! il a peur d'être battu. Fripon!
 Canalje! Hundsfott! Canalje! Måster Nilles?
 — Oui, que le diable t'emporte! — Hur hön-
 ger det ihop? — Excusiren sie mich; das ist
 alles Lapperey; er sagt nur der Kläger daß
 er oftmahls seine Bezahlung gefordert und daß
 es der andere nicht geachtet hat, sondern ihm

allezeit mit Schmahworten, begegnet ist. —
 Hurra! Stöt i Waldbornet, Susanna sjun-
 ger, wådrena spela och böljona gunga,
 Skjut ut.

— — Stolta Stad!

— — Jag nu glad
 Förglömm ditt prål
 Ditt busler, larm och strål,
 Dina Slott och torn.

Mowitz blås i ditt horn — — —

Böljan slår, — — —

Båten går, — — —

Bland Jakter och Skutot Spanjesfararn står
 Segelstinn — — —

Går snart in

I Cadix och Dublin — —

Nalle, vill du ha nötter? — Gå inte så
 nära Björnarna. — Stilla! Nymfen sjunger
 och Befiren följer hennes stamma.

— — — Klang och skott!

— — — Kungens Slott

Mot Skarna höjs,

Och ågat ömt förnjis.

I en åldrig dal

Syns en Arsenal. — — —

På en mur — — —

Syns en Kur — — —

Med Gluggar Flaggor, Mordgewär och Eur:

Från dess wall — — —

Dån och knall; — — —

Från bergen återfall. — — —

Wågorna glänsa och glittra, de swalkan-
 de ilningarna förnjis. — Kostar det på,
 Mowitz? Gutår! — Men se wid stranden
 snedt öfwer. Se hwad blågula och gröna
 bilder som timra i skuggan af den upp- och
 nedwända mörkbruna böljen. Hamrarna knac-
 ka så tätt. Märker du åt höger en Grefse